

(๓๑ ทวิ)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ๒๘๖๕/๒๕๕๒
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๔๖๗/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๔ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	โจทก์
		นายเสน่ห์ เหล็กล้วน ที่ ๑	
		นายประจวบ หินแก้ว ที่ ๒	
		นายธนุหรือณรสภณ หินแก้ว ที่ ๓	
		นายมานุช หินแก้ว ที่ ๔	
		นายเจือ หินแก้ว ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ลหุโทษ
โจทก์และจำเลยที่ ๓ อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลอาญา

ลงวันที่ ๓๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๑๗ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

/โจทก์ฟ้อง

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า เมื่อระหว่างประมาณต้นปี ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกันตลอดมา จำเลย ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ได้ร่วมกันก่อ ใช้ จ้าง วาน และวางแผนให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไปกระทำการฆ่านายเจริญ วัดอักษร ซึ่งจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ร่วมกันตกลงที่จะฆ่านายเจริญตามที่จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ใช้ จ้าง วาน ดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ร่วมกันใช้อาวุธปืนยิงนายเจริญหลายนัด จนเป็นเหตุให้นายเจริญได้รับอันตรายแก่กาย และถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลยทั้งห้า เหตุเกิดที่ตำบลเกาะหลัก และตำบลบ่อนอก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวพันกัน และเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยที่ ๑ มีอาวุธปืนสั้น ออโตเมติก ขนาด ๙ มม. ยี่ห้อบาเร็ตต้า ๑ กระบอก ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับ ของกระสุนปืน ๑ ชอง และกระสุนปืนขนาด ๙ มม. จำนวน ๑๓ นัด ซึ่งใช้ยิงได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

/ตามกฎหมาย

ตามกฎหมาย และจำเลยที่ ๒ มีอาวุธปืนสั้นแบบรีวอลเวอร์ ขนาด .๓๘ ยี่ห้อยี่ห้อสมิท แอนเวสสัน ๑ กระบอก ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับ และกระสุนปืนขนาด .๓๘ จำนวน ๙ นัด อันเป็นอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนซึ่งใช้ยิงได้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมาย และจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้พาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีไว้ดังกล่าวข้างต้นไปในบริเวณสี่แยกบ่อนอก ถนนเพชรเกษม อันเป็นเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวจากพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้วในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลากลางคืนหลังเที่ยงดังกล่าว จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ใช้อาวุธปืนซึ่งจำเลยทั้งสองมีและพาไปดังกล่าวยิงนายเจริญหลายนัด โดยมีเจตนาฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และกระสุนปืนถูกบริเวณศีรษะ ไหล่ซ้าย แขนซ้าย เป็นบาดแผลหลายแห่ง เป็นเหตุให้นายเจริญถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ร่วมกันวางแผนไตร่ตรองไว้ก่อน และเป็นไปตามที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตกงรับการใช้จ้างวานมาจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ /และที่ ๕

และที่ ๕ เหตุเกิดที่ตำบลบ่อนอก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานยึดปลอกกระสุนปืน ขนาด ๙ มม. จำนวน ๙ ปลอก
หัวกระสุนปืน ๒ หัว ในที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นส่วนของกระสุนปืนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ใช้ยิงกระทำความผิดเป็นของกลาง และพบศพของนายเจริญ ต่อมาวันที่
๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๗ และวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุม
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ได้ตามลำดับ และในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จำเลยที่ ๑
และที่ ๒ พาเจ้าพนักงานไปยึดอาวุธปืนสั้นอัตโนมัติขนาด ๙ มม. ๑ กระบอก
กระสุนปืนขนาด ๙ มม. ๔ นัด อาวุธปืนสั้นแบบรีวอลเวอร์ ขนาด .๓๘ จำนวน
๑ กระบอก กระสุนปืนขนาด .๓๘ จำนวน ๖ นัด ปลอกกระสุนปืนขนาด .๓๘
จำนวน ๓ นัด ของกระสุนปืน ๑ ชอง ชองพก ๒ ชอง ซึ่งเป็นอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืนและส่วนของกระสุนปืนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีและพาติดตัวไป
ใช้ยิงกระทำความผิดดังกล่าวเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓๓, ๘๓, ๘๔, ๙๑, ๒๘๘, ๒๘๙ (๔), ๓๗๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.๒๔๙๐

/มาตรา

มาตรา ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบของกลาง

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การรับสารภาพในข้อหาฆ่าผู้อื่นและ
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ข้อหาพาผู้อื่นไปในเมือง
หมุ่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ไม่มีเหตุสมควร และไม่มีเหตุ
จำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ และให้การยอมรับว่าได้ใช้อาวุธปืนยิง
นายเจริญ วัตอักษร ถึงแก่ความตายจริง แต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การปฏิเสธว่า
ไม่ได้ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้น
จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ ๑ และที่ ๒

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ ๓ มีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ ให้ประหารชีวิต
ธิบของกลาง ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ แต่ให้ขังจำเลยที่ ๕
ไว้ในระหว่างอุทธรณ์

/โจทก์และ

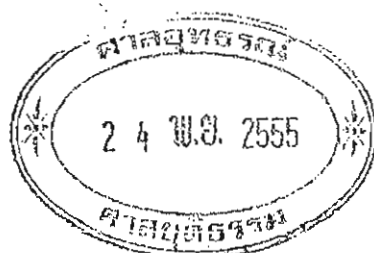

โจทก์และจำเลยที่ ๓ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลาประมาณ ๑๘ นาฬิกา นายเอ็ด พิงวงศ์ ขับรถจักรยานยนต์โดยมีนายวิสันต์ สิงห์เล็ก นั่งซ้อนท้ายออกจากบ้านไปตลาดเปิดท้ายขายของอำเภอกุยบุรี แล้วระหว่างเดินทางกลับได้ซื้อเบียร์ข้างที่ร้านของนายรุ่ง สีแยกปอนอก ริมถนนเพชรเกษม จากนั้นนายเอ็ดและนายวิสันต์ได้ข้ามถนนไปนั่งดื่มเบียร์ที่ศาลาพักผู้โดยสารตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา โดยทั้งสองคนนั่งหันหน้าไปทางถนนเพชรเกษม ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑ ในระหว่างนั้นจำเลยที่ ๑ สวมเสื้อแจกเกตสีขี้ม้า และสวมหมวกแบบผ้ายีน ไม่ได้สวมแว่น ซึ่งนายวิสันต์รู้จักมาก่อนประมาณ ๕ ถึง ๖ ปี ขับรถจักรยานยนต์โดยมีชายอีกคนหนึ่งนั่งซ้อนท้ายมาจอดที่หน้าศาลาพักผู้โดยสารห่างจากนายวิสันต์นั่งอยู่ประมาณ ๓ ก้าว โดยมีแสงไฟสีเหลืองอยู่บริเวณกลางถนนเพชรเกษมประมาณ ๖ ดวงและมีแสงสว่างจากไฟส่องป้ายชื่อร้านครัวชมวาฬ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๓ นายวิสันต์จึงมองเห็นหน้าจำเลยที่ ๑ กับพวก และนายวิสันต์ได้บอกแก่นายเอ็ดว่าชายคนที่ขับ

/รถจักรยานยนต์

รถจักรยานยนต์ชื่อ นายเหน็บ ซึ่งหมายถึง จำเลยที่ ๑ หลังจากนั้น จำเลยที่ ๑ กับพวก
ขับรถจักรยานยนต์มุ่งหน้าไปทางทิศใต้ ต่อมา ประมาณ ๕ ถึง ๑๐ นาที จำเลยที่ ๑
ขับรถจักรยานยนต์กับพวกที่นั่งซ้อนท้ายมาจอดที่ใต้ต้นมะขามเทศห่างจากศาลาพัก
ผู้โดยสาร ประมาณ ๓ ถึง ๔ ก้าว แล้ว จำเลยที่ ๑ กับพวกได้มานั่งที่ม้านั่งในศาลาพัก
ผู้โดยสาร ซึ่งอยู่ด้านข้างนายวิสันต์ห่างประมาณ ๒ ก้าว โดยมีชายที่มากับจำเลยที่ ๑
นั่งอยู่ติดกับจำเลยที่ ๑ ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑ ในระหว่างนั้น จำเลยที่ ๑ กับพวก
นั่งดื่มเครื่องดื่มที่อยู่ในขวดสีชา ต่อมา เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ได้มีรถโดยสาร
ปรับอากาศวิ่งจากกรุงเทพมหานคร มาจอดที่ริมถนนเพชรเกษม บริเวณหน้าศาลา
ที่นายวิสันต์และนายเอ็ดนั่งอยู่ แล้วมีชายคนหนึ่ง สะพายกระเป๋า ลงจากรถโดยสาร
ปรับอากาศเดินผ่านศาลาพักผู้โดยสารไปแล้ว นายวิสันต์และนายเอ็ดได้ยินเสียง
อาวุธปืนดังประมาณ ๓ ถึง ๔ นัด นายเอ็ดและนายวิสันต์จึงขำเลียงไปดู เห็นจำเลย
ที่ ๑ ยืนถืออาวุธปืนจ้องไปทางชายที่ลงจากรถโดยสารปรับอากาศ โดยมีพวกของ
จำเลยอยู่ด้วย ชายคนดังกล่าวที่ถูกยิงเดินเข้าไปล้มลงบริเวณกลางถนนซอยที่ไป
วัดบ่อนอก นายเอ็ดและนายวิสันต์มองเห็นชายที่ถูกยิงยกมือไหว้ แต่จำเลยที่ ๑

/ได้ใช้อาวุธปืน

ได้ใช้อาวุธปืนจ่อยิงชายคนดังกล่าวอีกประมาณ ๖ ถึง ๗ นัด จากนั้นจำเลยที่ ๑ กับพวกวิ่งไปขับรถจักรยานยนต์ออกไป นายเอ็ดจึงขับรถจักรยานยนต์พานายวิสันต์ ออกไปได้ประมาณ ๑๐๐ เมตร แล้วขับรถกลับมาดูชายคนที่ถูกยิงคือนายเจริญ วัดอักษร ผู้ตาย ต่อมาร้อยตำรวจเอกวุฒิเทพ เพ็ญแสง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เวรสอบสวน ได้รับแจ้งเหตุทางวิทยุสื่อสาร ร้อยตำรวจเอกวุฒิเทพจึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบและแจ้งแก่พันตำรวจตรีมานัส จงวิมาณสินธุ์ วิทยาการจังหวัด จากนั้น ร้อยตำรวจเอกวุฒิเทพ พันตำรวจโทภูเบศ ภิญโญวิชิต พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ อีกคนหนึ่ง พันตำรวจโทชูชีพ สมสกุล เจ้าพนักงานตำรวจสายสืบ สถานีตำรวจภูธร เมืองประจวบคีรีขันธ์ และพันตำรวจตรีมานัสเดินทางไปที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึงได้ตรวจ สถานที่เกิดเหตุ พบกองเลือดแต่ไม่พบผู้ตาย เนื่องจากผู้ตายถูกนำส่งโรงพยาบาล พบปลอกกระสุนและหัวกระสุนปืนตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๙ และจากการตรวจสอบ ปรากฏว่าเป็นปลอกกระสุนชนิด ๙ มม. รูเกอร์ ๕ ปลอก หัวกระสุนตะกั่ว ๑ ลูก หัวกระสุนชนิดทองแดง ๑ ลูก และพบปลอกกระสุนชนิด ๙ มม. รูเกอร์อีก ๔ ปลอก อยู่บริเวณข้างศาลา พบขวดเปียร์ ๑ ขวด อยู่ที่พื้น ขวดเปียร์ ๒ ขวด อยู่ที่บริเวณ

/มานั่ง

รื้อนั่งศาลาพักผู้โดยสาร ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๐ และ จ.๒๑ บริเวณใกล้เคียง
สถานที่เกิดเหตุพบฝาเบียร์ข้าง ๒ ฝา ก้นบุหรี ๕ ก้น ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๒
พร้อมจัดทำแผนที่สถานที่เกิดเหตุและรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุ ตามแผนที่
และรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.๒๓ และ จ.๒๔ จากการ
สืบสวนจากพยานหลักฐานที่พบในที่เกิดเหตุขยายผลทราบว่า ในขณะที่เกิดเหตุ
นายเอ็ดและนายวิสันต์นั่งดื่มเบียร์ข้างบนศาลาพักผู้โดยสารใกล้ที่เกิดเหตุ
เจ้าพนักงานตำรวจจึงสอบคำให้การนายเอ็ดและนายวิสันต์ ซึ่งเห็นเหตุการณ์ยืนยัน
ว่าเห็นจำเลยที่ ๑ เป็นคนร้ายในคืนเกิดเหตุ โดยมีการบันทึกวิดีโอไว้ ตามแผ่นวิดีโอ
หมายเลข วถ.๑ พันตำรวจเอกสมชาย รักเสนาะ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
ให้สืบสวนจับกุมคนร้าย จึงได้ขอออกหมายจับจำเลยที่ ๑ ต่อศาลจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ตามหมายจับเอกสารหมายเลข จ.๖๘ และสืบทราบว่าจำเลยที่ ๑
หลบหนีอยู่ที่บ้านเลขที่ ๕๘/๓ ถนนสุขุมวิท อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
จึงได้ขอออกหมายค้นบ้านเลขที่ดังกล่าวต่อศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อมา
วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ พันตำรวจเอกสมชายได้ไปที่บ้านเลขที่ดังกล่าว

/เพื่อตรวจค้น

เพื่อตรวจค้น พบจำเลยที่ ๓ แสดงตัวเป็นเจ้าของบ้าน ผลการตรวจค้นพบจำเลยที่ ๑ ตามบันทึกการตรวจค้นเอกสารหมาย จ.๖๙ พร้อมกับยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ เครื่อง และรถจักรยานยนต์ ๑ คัน หลังจากนั้นได้จัดทำบันทึกการจับกุมไว้ ตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๓๗ ชั้นจับกุมจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๑ ให้การว่าจำเลยที่ ๑ ได้ร่วมกับจำเลยที่ ๒ ฆ่าผู้ตาย พันตำรวจโทภูเบศจึงขอออกหมายจับจำเลยที่ ๒ ต่อมาวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ ๒ ตามหมายจับได้ ตามหมายจับและบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๗๐ และ จ.๗๑ พร้อมกับลงรายงานประจำวัน เกี่ยวกับคดีไว้ ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับเอกสารหมาย จ.๘๗ โดยเจ้าพนักงานตำรวจสืบทราบว่าจำเลยที่ ๒ อยู่ที่บ้านของจำเลยที่ ๓ จึงได้เชิญจำเลยที่ ๒ ไปที่สถานีตำรวจภูธรเมืองประจวบคีรีขันธ์ แล้วแสดงหมายจับพร้อมกับจับกุม จำเลยที่ ๒ ชั้นจับกุมจำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ ชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๒ ให้การรับว่า ได้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ยิงผู้ตาย ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๘๘ โดย จำเลยที่ ๒ ได้เล่าเหตุการณ์ให้พันตำรวจโทคมสันต์ มาศิริ ซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียน

/ตั้งแต่

ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนกุยบุรีวิทยาว่า จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นญาติสั่งให้
ไปยังผู้ตาย โดยจำเลยที่ ๓ หาอาวุธปืนให้แก่จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๑ ใช้อาวุธปืน
ขนาด ๙ มม. ซึ่งพกติดตัวประจำยังผู้ตาย หลังจากนั้นจำเลยที่ ๒ ได้พา
พันตำรวจโทคมสันต์และเจ้าพนักงานตำรวจชุดสืบสวนไปเอาอาวุธปืนและ
เครื่องกระสุนปืนที่ใช้ยังผู้ตายแล้วนำไปซุกซ่อนไว้ในบ่อน้ำที่บ้านเข็ดกา หมู่ ๑๒
ตำบลบ่อนอก อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๙๐
เมื่อไปถึงพบอาวุธปืนของกลาง ๒ กระบอก ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๙๑ จากการ
ตรวจสอบอาวุธปืนของกลางดังกล่าว พบว่าเป็นอาวุธปืนสั้นออโตเมติก ขนาด ๙ มม.
ยี่ห้อบาเรตต้า ๑ กระบอก พร้อมเครื่องกระสุนปืนที่จำเลยที่ ๑ ใช้ยังผู้ตายและ
อาวุธปืนสั้นแบบรีวอลเวอร์ ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ กระบอก พร้อมเครื่องกระสุนปืน
ซึ่งจำเลยที่ ๒ ใช้ยังผู้ตายในวันเกิดเหตุ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๙๑ และ จ.๙๒
จึงยึดไว้เป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญาหมายเลข จ.๙๓ ในวันที่
๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เจ้าพนักงานตำรวจพาจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไปนำชี้ที่เกิดเหตุ
ประกอบคำรับสารภาพตามเอกสารหมายเลข จ.๙๔ ด้วย การนำชี้จุดแรกเป็น

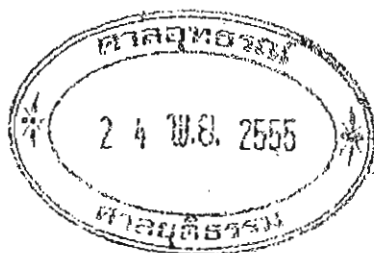
/ห้องอาหารเก่า

ห้องอาหารเก่าของจำเลยที่ ๕ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ใช้พักอาศัย ประชุมวางแผนในการฆ่า
ผู้ตาย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๙๕ จุดที่ ๒ เป็นบริเวณที่จำเลยที่ ๓ ขับรถยนต์กระบะ
มาส่งจำเลยที่ ๒ เพื่อวางแผนฆ่าผู้ตาย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๙๖ จุดที่ ๓ เป็น
บริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เริ่มขับรถจักรยานยนต์ออกจากที่พักเพื่อดักชুমยิง
ผู้ตายตามที่วางแผนไว้ โดยขับรถจักรยานยนต์ไปจอดรอดักชুমที่ศาลาพักผู้โดยสาร
ตามภาพถ่ายหมาย จ.๙๗ จุดที่ ๔ เป็นบริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เดินไปซื้อ
เหล้าขาวและบุหรี่ที่ร้านใกล้ที่เกิดเหตุ ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๑ จุดที่ ๕ เป็น
บริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์มาจอดที่ศาลาพักผู้โดยสารและ
เข้าไปนั่งรอดักชুমยิงผู้ตาย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๙๙ จุดที่ ๖ เป็นบริเวณที่
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฝ่าวรอก่อเหตุและจำเลยที่ ๑ แสดงท่าทางประกอบ
ใช้ปืนยิงผู้ตาย ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๐ จุดที่ ๗ เป็นบริเวณที่เกิดเหตุซึ่ง
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามไปยังผู้ตายซ้ำอีกครั้ง ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๑ จุดที่ ๘
เป็นบริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ชี้เส้นทางที่ใช้ในการหลบหนี หลังเกิดเหตุ
ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๒ จุดที่ ๙ เป็นบริเวณที่จำเลยที่ ๑ ขับรถจักรยานยนต์

/มาพบ

มาพบถุงพลาสติกข้างถนน แล้วจำเลยที่ ๒ นำอาวุธปืนของกลางทั้งสองกระบอก ใส่ไว้ในถุงพลาสติก ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๓ จุดที่ ๑๐ เป็นบริเวณที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นำซีจุดที่จำเลยที่ ๒ นำอาวุธปืนของกลางใส่ในถุงพลาสติกไปทิ้งในบ่อน้ำ บ้านเข็ดกา ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๔ พร้อมกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ นำซีบริเวณ ที่นำเสื้อผ้าที่สวมใส่ในวันเกิดเหตุไปเผาทำลายทิ้ง ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๖ โดยมีการถ่ายวิดีโอไว้ตามแผ่นวิดีโอหมาย วถ.๒ เจ้าพนักงานตำรวจนำอาวุธปืน ของกลางที่ตรวจยึดได้ให้จำเลยที่ ๑ ดูและจำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นอาวุธปืน ที่จำเลยที่ ๑ ใช้ยิงผู้ตายในวันเกิดเหตุ ตามภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๘ จำเลยที่ ๑ พาเจ้าพนักงานตำรวจไปยึดกางเกง ซึ่งจำเลยที่ ๑ สวมใส่ในวันเกิดเหตุที่บ้านของ จำเลยที่ ๑ พร้อมกับพาไปตรวจยึดเสื้อผ้าที่สวมใส่ในวันเกิดเหตุและนำไปเผาบริเวณ ป่าม่น้ำมัน ตามบันทึกการตรวจยึดเอกสารหมาย จ.๓๘ และ จ.๓๙ จำเลยที่ ๒ พาเจ้าพนักงานตำรวจไปยึดเสื้อผ้าที่สวมใส่ในวันเกิดเหตุ ซึ่งนำไปเผาทำลายทิ้ง พร้อมกับชี้ยืนยันเสื้อผ้าที่ถูกเผาดังกล่าว ตามบันทึกการตรวจยึดเอกสารหมาย จ.๑๐๙ และภาพถ่ายหมาย จ.๑๐๖ การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้การว่า ก่อนเกิดเหตุ

/ประมาณ

ประมาณ ๑ สัปดาห์ จำเลยที่ ๓ เป็นผู้เข้าร่วมประชุมวางแผนการก่อเหตุครั้งนี้ โดยจำเลยที่ ๓ นำอาวุธปืนสั้นรีวอลเวอร์ขนาด .๓๘ มามอบให้จำเลยที่ ๒ ใช้ก่อเหตุ ซึ่งอาวุธปืนดังกล่าวจำเลยที่ ๒ สวมเครื่องหมายทะเบียนอาวุธปืนของนายเผือก ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านเพื่อหากจำเลยที่ ๒ ถูกจับในข้อหาอาวุธปืนก็จะสามารถต่อสู้คดีว่าเป็นอาวุธปืนที่มีทะเบียนและได้รับโทษน้อยลง พนักงานสอบสวนจึงเชื่อว่าจำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมสนทนากะทำความผิดในครั้งนี้ จึงขอออกหมายจับจำเลยที่ ๓ มาดำเนินคดี ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน ตามหมายจับ และบันทึกการรับมอบตัวเอกสารหมาย จ.๗๓ และ จ.๗๔ ในชั้นสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๓ ว่า ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนและมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตพร้อมกับลงบันทึก รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไว้เป็นหลักฐาน ตามบันทึกคำให้การและรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีเอกสารหมาย จ.๑๑๐ และ จ.๑๑๑ จากการสืบสวนอาวุธปืนสั้นออโตเมติกขนาด .๙ มม. ยี่ห้อบาเร็ตต้าของกลาง ปรากฏว่าเป็น

/อาวุธปืน

อาวุธปืนที่มีการสั่งซื้อโดยสวัสดิการของเจ้าพนักงานตำรวจโดยดาบตำรวจโชคชัย
ทัดสี เป็นผู้เก็บรักษาอาวุธปืนไว้เพื่อส่งมอบอาวุธปืนให้แก่ผู้ซื้อ และไม่มีผู้ใดมารับ
อาวุธปืนกระบอกดังกล่าว ต่อมาประมาณ ๓ ปี ดาบตำรวจโชคชัยนำอาวุธปืน
ดังกล่าวไปจำหน่ายกับนายสะอาด แต่นายสะอาดไม่มีเงินจึงนำอาวุธปืนไปให้
นางบุญเยี่ยมหรือแม่ก หินแก้ว ซึ่งเป็นภริยาของจำเลยที่ ๕ นำอาวุธปืนไปจำหน่ายต่อ
โดยในปี ๒๕๔๖ นางบุญเยี่ยมนำอาวุธปืนดังกล่าวไปจำหน่ายกับนายจุ่น แซ่เตียว
และในช่วงปลายปี ๒๕๔๖ นางบุญเยี่ยมได้ใ้อาวุธปืนกลับคืนไป ตามบันทึก
คำให้การของนายจุ่นและภาพถ่ายหมาย จ.๑๑๒ และ จ.๑๑๓ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒
ให้การต่อพนักงานสอบสวนว่า หลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อกับ
จำเลยที่ ๔ ที่เบอร์โทรศัพท์หมายเลข ๐๑-๙๑๒-๓๑๕๗ และพันตำรวจโทอุทัย
กวินเดชาธร ตรวจสอบการใช้โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ พบว่ามีหมายเลขโทรศัพท์
ของจำเลยที่ ๔ ดังกล่าวปรากฏในเครื่องโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๑ จำนวน ๕ ครั้ง
ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๕ นาที ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๘๖
จากการรวบรวมพยานหลักฐาน เชื่อว่า จำเลยที่ ๔ มีส่วนร่วมกระทำความผิดครั้งนี้

/ต่อมาวันที่

ต่อมาวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗. พันตำรวจโทภูเบศได้ขอออกหมายจับจำเลยที่ ๔ ตามหมายจับเอกสารหมาย จ.๑๑๗ และในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๔ เข้ามอบตัวต่อพันตำรวจโทภูเบศ ตามบันทึกการรับมอบตัวเอกสารหมาย จ.๑๑๘ ขึ้นสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๔ ว่า ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยที่ ๔ ให้การปฏิเสธ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๑๙ ต่อมาวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ พันตำรวจโทภูเบศส่งสำนวนการสอบสวนทั้งหมดให้แก่ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ จากการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานปรากฏว่า กลุ่มของจำเลยที่ ๕ เป็นกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จากการก่อสร้างโรงไฟฟ้าบ่อนอก และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบุกรุกที่ดินสาธารณะคลองชายธง โดยก่อนเกิดเหตุ อาวุธปืนของกลางที่จำเลยที่ ๑ ใช้อิงผู้ตายอยู่ในความครอบครองของจำเลยที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ พักอาศัยอยู่ในบ้านและรับทำงานให้แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ จึงเชื่อว่า จำเลยที่ ๕ เป็นผู้ใช้หรือจ้างวานให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไปฆ่าผู้ตาย ต่อมาได้ขอออกหมายค้นบ้านของจำเลยที่ ๕ บ้านเลขที่ ๒๒ หมู่ ๑๐ ตำบลบ่อนอก อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และไปทำการตรวจค้น ผลการตรวจค้นไม่พบจำเลยที่ ๕ ตามเอกสารหมาย จ.๑๘๘ หลังจากนั้นวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๕

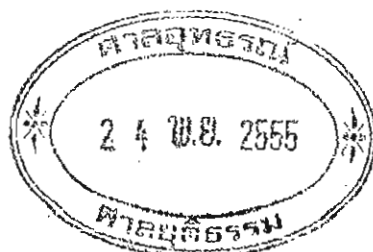
/เข้ามอบตัว

เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๕ ว่า ร่วมกันเป็นผู้ก่อ ใ้ จ้าง วาน ให้ผู้อื่นร่วมกันฆ่าผู้ตาย โดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยที่ ๕ ให้การปฏิเสธ ตามบันทึกรับมอบตัว บันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๘๘ และ จ.๑๘๐ ต่อมาวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เพิ่มเติมว่า ร่วมกันก่อ ใ้ จ้าง วาน ให้ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ให้การปฏิเสธ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและใบต่อคำให้การเอกสารหมาย จ.๑๘๑ และ จ.๑๘๒ จากการรวบรวมพยานหลักฐานสาเหตุที่ผู้ตายถูกยิงสืบเนื่องมาจากผู้ตายเป็นผู้นำชุมชนต่อต้านคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ตำบลบ่อนอกของบริษัทกัลฟ์ เพาเวอร์ เจเนอเรชั่น จำกัด และผู้ตายเป็นผู้นำคัดค้านการบุกรุกที่สาธารณะคลองชายธง ตำบลบ่อนอก ในขณะที่จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๔ เป็นแกนนำกลุ่มผู้สนับสนุนให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ตำบลบ่อนอก โดยตั้งชื่อกลุ่มผู้สนับสนุนว่า กลุ่มพัฒนาชุมชนเพื่อความเป็นธรรมตำบลบ่อนอก มีจำเลยที่ ๕ เป็นผู้นำและได้รับเงินสนับสนุนจากบริษัทที่จะสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน หากไม่มีการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน

/กองทุนดังกล่าว

กองทุนดังกล่าวก็จะไม่ได้รับเงินสนับสนุน จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ และบุคคลอื่นเป็นผู้ร่วมบุกรุกที่ดินสาธารณะคลองชายธง ตำบลบ่อนอก ด้วยการทำนาุ้ง จึงทำให้จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ เสียผลประโยชน์ที่จะได้รับ ก่อนเกิดเหตุมีเหตุการณ์ยิงอาวุธปืน ช่มชู้ฝ่ายผู้คัดค้านหลายครั้ง จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นลูกน้องจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ และอาศัยอยู่ที่บ้านของจำเลยที่ ๓ กับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นคนขับรถให้แก่จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๑ เคยขับรถหาเสียงให้แก่จำเลยที่ ๓ ในขณะที่สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๓ เคยประกันตัวจำเลยที่ ๑ ในคดีเกี่ยวกับอาวุธปืน

จำเลยที่ ๓ นำสืบว่า โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ ๓ กระทำความผิดคดีนี้ไม่เป็นความจริง จำเลยที่ ๓ เป็นเพียงคนรู้จักกับจำเลยที่ ๑ และเป็นญาติกับจำเลยที่ ๒ ในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ พักอยู่ที่บ้าน ไม่เคยขับรถพาจำเลยที่ ๒ ไปพบจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๓ ไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ตาย อาวุธปืนของกลางเป็นของนางบุญเยี่ยมหรือแม็ก หินแก้ว มารดาของจำเลยที่ ๓ เดือนมีนาคม ๒๕๔๖ มารดาของจำเลยที่ ๓ ป่วยด้วยโรคสมองขาดเลือดเฉียบพลันรักษาตัวมาโดยตลอด

/จนถึง

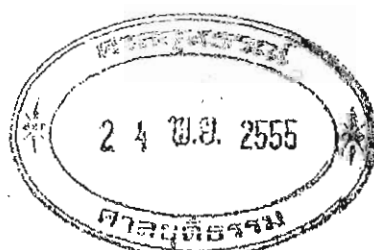
จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ หลังจากนั้น มารดาของจำเลยที่ ๓ ไม่สามารถมองเห็น
ได้ตลอดมา

จำเลยที่ ๔ นำสืบว่า นางบุญเยี่ยม หินแก้ว ไปรักษาโรคตามัว โรคต้อหิน
ประสาทตาเสื่อมและแพทย์หญิงอุบลรัตน์ทำการตรวจรักษานางบุญเยี่ยมเมื่อวันที่
๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ปรากฏว่านางบุญเยี่ยมมีอาการมองเห็นเฉพาะแสงไฟ และได้
รับการรักษาจนสามารถมองเห็นได้ในระยะ ๑ ฟุต

จำเลยที่ ๕ ไม่สืบพยาน

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ตามวันเวลาและสถานที่
เกิดเหตุในห้อง มีคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายเจริญ วัดอักษร จนถึงแก่ความตาย ต่อมา
เจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมจำเลยทั้งห้าในคดีนี้ ระหว่างพิจารณาจำเลยที่ ๑ และ
จำเลยที่ ๒ ถึงแก่ความตาย ปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์โจทก์และอุทธรณ์จำเลยที่ ๓ ว่า
จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ มีความผิดตามฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงจากพยานโจทก์
ซึ่งประกอบด้วยทีมเจ้าพนักงานตำรวจในท้องที่เกิดเหตุ และจากกรมสอบสวน
คดีพิเศษ อาทิจ ร้อยตำรวจเอกวุฒิเทพ เพ็ญแสง พันตำรวจตรีมานัส จงวิมานสินธุ์

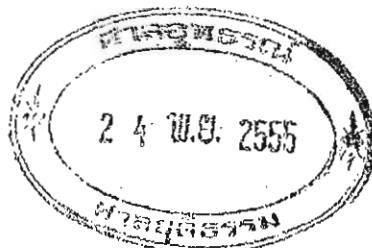
/พันตำรวจโทชูชีพ

พันตำรวจโทชูชีพ สมสกุล พันตำรวจโทภูเบศ ภูัญญวิชิต พันตำรวจโทอุทัย
กวินเดชาธร พันตำรวจเอกทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล ข้อเท็จจริงได้ความว่า เกิดเหตุ
เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ที่สี่แยกบ่อนอกgrimถนนเพชรเกษม มีคนร้ายใช้อาวุธปืน
ยิงคนถึงแก่ความตาย ผู้ตายชื่อนายเจริญ วัดอักษร มีพยานเห็นเหตุการณ์ในขณะ
เกิดเหตุ ๒ คน คือ นายวิสันต์ สิงห์เล็ก และนายเอ็ด อัยวงศ์ จากการสอบสวน
บุคคลทั้งสองทราบว่า จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ เป็นคนร้ายในคดีนี้ จึงได้ติดตาม
จับกุมจำเลยทั้งสองได้ ชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพว่า
เวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา นายธนู หินแก้ว จำเลยที่ ๓ ได้ขับรถยนต์ส่วนบุคคล
ยี่ห้อนิสสัน สีครีมไปส่งจำเลยที่ ๒ ที่บริเวณปั้มน้ำมันของนายเจือ หินแก้ว จำเลยที่ ๕
ซึ่งจำเลยที่ ๑ อาศัยอยู่ โดยจำเลยที่ ๒ ได้พาอาวุธปืนสั้นรีวอลเวอร์ ขนาด .๓๘
ไม่ทราบหมายเลขทะเบียนเป็นอาวุธปืนที่จำเลยที่ ๓ มอบให้ นายเสนห์ จำเลยที่ ๑
บอกว่าจะไปดักกรยิงนายเจริญผู้ตายบริเวณสี่แยกบ่อนอก โดยจำเลยที่ ๑ มี
อาวุธปืนสั้นขนาด .๙ มิลลิเมตร หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ ได้ขับรถจักรยานยนต์
ยี่ห้อยามาฮา ซึ่งเป็นของจำเลยที่ ๑ ออกจากปั้มน้ำมัน มีจำเลยที่ ๒ นั่งซ้อนท้าย

/ไปที่บริเวณ

ไปที่บริเวณสี่แยกบ่อนอก เมื่อไปถึงบริเวณดังกล่าว ได้ไปที่ร้านของหมอเริ่ม
จำเลยที่ ๑ ชื่อเหล่าขาว ๑ ขวด ส่วนจำเลยที่ ๒ ชื่อบุหรี่ยี่ห้อกรองทิพย์ ๑ ของ
แล้วพากันไปนั่งบริเวณศาลาที่พักผู้โดยสารบริเวณสี่แยก ขณะนั้นมีวัยรุ่น ๒ คน
นั่งดื่มเบียร์ข้างอยู่ในศาลา จนกระทั่งเวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา มีรถยนต์โดยสาร
ปรับอากาศชั้นหนึ่งมาจอดบริเวณศาลาที่พักผู้โดยสาร มีคนลงจากรถ ๑ คน คือ
นายเจริญ วัดอักษร จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ จึงเดินตามนายเจริญไปแล้วใช้
อาวุธปืนยิงนายเจริญประมาณ ๓ ถึง ๔ นัด เห็นนายเจริญล้มลงกับพื้น จำเลยทั้งสอง
ตามไปยิงซ้ำโดยจำเลยที่ ๑ ยิงไปอีกประมาณ ๔ ถึง ๕ นัด จำเลยที่ ๒ ยิงไปอีก
๓ นัด จนนายเจริญหมดสติแน่นิ่งกับพื้น จำเลยทั้งสองจึงพากันวิ่งไปที่
รถจักรยานยนต์ขับออกจากที่เกิดเหตุ ระหว่างทางได้เก็บถุงพลาสติกใส่อาวุธปืน
ทั้งสองกระบอกนำไปโยนทิ้ง หลังจากนั้นพากันไปนอนพักที่บิมน้ำมันของจำเลยที่ ๕
จนกระทั่งเวลา ๕ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ จึงขับรถจักรยานยนต์ไปส่งจำเลยที่ ๒
ที่บ้านของนายธนู จำเลยที่ ๓, จำเลยที่ ๔ กับจำเลยที่ ๕ สอบถามถึงอาวุธปืนที่ใช้ยิง
จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ แจ้งว่าได้นำไปเก็บไว้เรียบร้อยแล้ว สาเหตุที่จำเลยทั้งสอง

/ยิงผู้ตาย

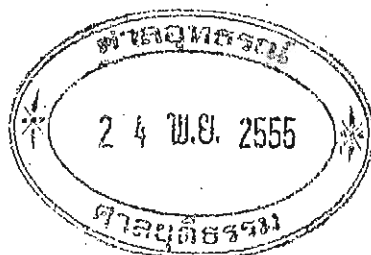
ยังผู้ตายเนื่องจากกรณีที่ผู้ตายคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ตำบลบ่อนอกและ
การใช้ที่ดินสาธารณะคลองชายธง ซึ่งฝ่ายจำเลยเป็นผู้สนับสนุนการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
ถ่านหิน ก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข
๐๙-๓๐๒-๐๑๒๓ ติดต่อกับจำเลยที่ ๔ ที่หมายเลข ๐๑-๙๑๒-๓๑๕๗ รายละเอียด
ปรากฏตามเอกสารหมาย จ.๘๖ จ.๘๘ จ.๑๘๓ และ จ.๑๘๔ เมื่อจำเลยที่ ๑ และ
จำเลยที่ ๒ ให้การรับสารภาพ เจ้าพนักงานตำรวจได้นำไปชี้ที่เกิดเหตุประกอบ
คำรับสารภาพ ถ่ายรูปไว้ ตามเอกสารหมาย จ.๙๔ ถึง จ.๙๘ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า
จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ทำงานอยู่กับจำเลยที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๑ พักอาศัยอยู่ที่
ปั้มน้ำมันของจำเลยที่ ๕ ส่วนจำเลยที่ ๓ กับจำเลยที่ ๔ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕
จากคำพยานโจทก์ส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยที่ ๓ ได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๓
ขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไปส่งจำเลยที่ ๒ ที่ปั้มน้ำมันของจำเลยที่ ๕ ส่วนจำเลยที่ ๔
ก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุได้โทรศัพท์ติดต่อกับจำเลยที่ ๑ สำหรับจำเลยที่ ๕
หลังจากเกิดเหตุแล้วจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ กลับไปที่บ้านของจำเลยที่ ๕ และ
อาวุธปืนที่จำเลยที่ ๒ นำไปใช้ฆ่าผู้ตายนั้นปรากฏว่ามีผู้นำมาจำนำไว้กับภรรยาของ
/จำเลยที่ ๕

จำเลยที่ ๕ ปัญหาว่าจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ จำງวานใช้จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อนหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงจาก คำพยานโจทก์ในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยที่ ๓ ได้ความว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ ได้ขับรถยนต์ไปส่งจำเลยที่ ๒ ที่ปั้มน้ำมันของจำเลยที่ ๕ ซึ่งจำเลยที่ ๑ พักอาศัยอยู่ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ จึงขับรถจักรยานยนต์มีจำเลยที่ ๒ ซ้อนท้ายไปยังที่เกิดเหตุ และได้ความว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้นำอาวุธปืนรีวอลเวอร์ขนาด .๓๘ มอบให้จำเลยที่ ๒ และในชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ รับว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้สั่งให้ไปยังผู้ตาย ส่วนจำเลยที่ ๔ ได้ความว่าก่อนเกิดเหตุและหลังเกิดเหตุได้โทรศัพท์ติดต่อกับจำเลย ทั้งสอง ส่วนจำเลยที่ ๕ ได้ความเพียงว่าอาวุธปืนที่จำเลยที่ ๒ ใช้นี้ผู้นำมาจำหน่ายไว้กับ ภรรยาของจำเลยที่ ๕ นอกจากนั้นแล้วโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นๆ อีก ดังนั้น เมื่อ จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาของศาล คำให้การ ต่างๆ ของจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ไม่ว่าจะในชั้นจับกุม ชั้นสอบสวน หรือการนำชี้ ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพล้วนเป็นพยานบอกเล่าทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นคำพยาน

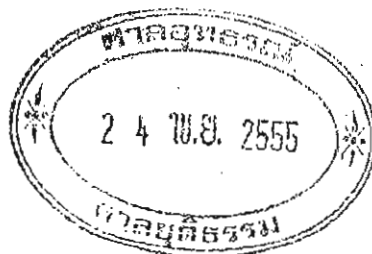
/ชัตทอด

ขัดทอดถึงจำเลยอื่นที่อ้างว่าร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันเป็นพยานหลักฐานที่มี
น้ำหนักให้รับฟังน้อยและศาลจะต้องฟังด้วยความระมัดระวัง นอกจากนั้นแล้ว
พันตำรวจเอกทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล พนักงานสอบสวนยังเบิกความตอบคำถามค้าน
ว่า ตามบันทึกคำให้การของจำเลยที่ ๑ เอกสารหมาย จ.๑๘๓ และคำให้การของ
จำเลยที่ ๒ เอกสารหมาย จ.๑๘๔ ไม่มีข้อความใดที่ระบุว่าจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๕
เป็นผู้จ้างวานหรือใช้จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ไปยิงผู้ตายและตามสำนวนการ
สอบสวนที่ได้รับจากกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ ไม่มีข้อมูลใดที่ว่าจำเลยที่ ๕
ร่วมกระทำความผิดด้วย ดังนั้น เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่สำคัญอันมีเหตุผล
อันแน่นอนหรือมีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดีมาสนับสนุนให้เชื่อได้ว่าจำเลยที่ ๓
จำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ ร่วมกระทำความผิดฐานจ้างวานใช้จำเลยที่ ๑ กับ
จำเลยที่ ๒ ฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน พยานหลักฐานโจทก์จึงไม่อาจฟังลงโทษ
จำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ได้ ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ ๓
ศาลอุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์จำเลยที่ ๓ ฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์โจทก์ที่ขอให้

/ลงโทษ

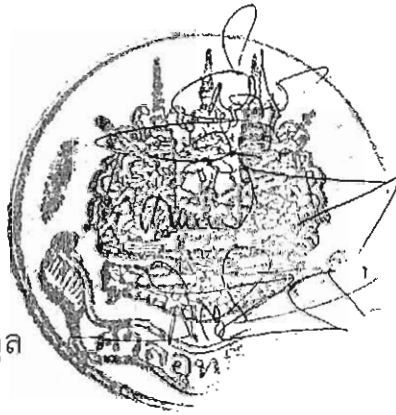
ลงโทษจำเลยที่ ๔ กับจำเลยที่ ๕ นั้น ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ในส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยที่ ๓ ด้วย
นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น.

นายสมิตรี สุภาตุลย์

นายพูนศักดิ์ จงกลนี้

นายสุรชัย เอื้ออารีตระกูล

Handwritten text at the top center of the page.

Handwritten text line, possibly a title or header.

พ.ศ. ๒๕๖๓

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)

Handwritten signature and name: (ชื่อ-นามสกุล. ที่อยู่)